

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului

Eu sunt Cel ce sunt. Duhul Sfânt Mângâietorul este glasul Meu. Sunt Unul născut din Tatăl Savaot mai înainte de vecii, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și sunt de o ființă cu Tatăl. După cinci mii de ani de la facerea omului M-a trimis Tatăl să Mă nasc pe pământ ca să fiu și Fiul Omului și ca să-l tragă iarăși Tatăl pe om la El, căci omul după ce a fost zidit de Dumnezeu a căzut prin neascultare, a căzut prin păcat și n-a mai avut în el împărăția lui Dumnezeu pentru care era el zidit.

Sunt Fiul Fecioarei mame, întru care M-am însămânțat Eu însumi ca să Mă nasc Om pe pământ, după ce Tatăl a pregătit-o pe ea ca să Mă poarte și ca să Mă nască și ca să Mă crească și ca să Mă îngrijească până ce voi ieși între oameni ca să-L slăvesc pe Tatăl în Mine pe pământ și ca să-l trag pe om la Tatăl după cinci mii de ani de dor al Său după om.

Când am ieșit între oameni, făcându-Mă cunoscut prin semne dumnezeiești, Mi-am ales ucenici mărturisitori dumnezeirii Mele, dar ei, fiind de jos, nu înțelegeau ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu pe pământ și cum că ea nu era din lumea aceasta și pentru ea. O, nu înțelegeau ei de ce am venit Eu de la Tatăl ca să Mă nasc pe pământ Fiul al omului, și pe Mine Mă durea din greu că nu înțelegeau, și-Mi purtam din greu singur durerea aceasta și așteptam cu ea în Mine duhul mângâierii peste ea, și mângâierea nu-Mi venea de pe nicăieri, fiindcă Eu am venit pe pământ Fiul al durerii și nu trăgeau cu Mine oamenii decât ca să iau de pe ei durerile lor, căci aveam putere ca un Dumnezeu să-i vindec de durerile lor cele de la păcatele lor, căci păcatul aduce omului dureri, și omul nu le poate purta. Îi vindecam de dureri pe toți cei care veneau să-i vindec. Eu însă rămâneam Fiul al durerii, Fiul al Tatălui Savaot și al mamei Fecioare, Cel neiubit de om, căci omul iubește fericirea pe pământ și după ea plânge de la începutul și până la sfârșitul lui între oameni. O, dacă ar înțelege omul taina împărăției lui Dumnezeu în el ar înțelege și taina fericirii lui, dar iată, este lipsă de înțelepciune, lipsă de învățătură este pe pământ și peste om.

Vin cu sărbătoare cerească și dumnezeiască în mijlocul tău, poporul Meu de azi, căci te-am născut din cuvântul Meu de peste tine ca să-Mi fii popor și ca să auzi tu glasul lui Dumnezeu și ca să Mă mărturisești Dumnezeu al tău și ca să Mă împlinești întru tine, fiule, că nu altceva înseamnă împărăția Mea cu omul. Vin la tine cu sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, căci heruvimii și serafimii și toți îngerii și toate oștirile cerești o măresc pe ea între sfinți în ziua aceasta de pomenire a nașterii ei pe pământ între oameni, naștere hărăzită de Dumnezeu, pentru ca să fie locaș al lui Dumnezeu această Fecioară, locaș al împărăției lui Dumnezeu în om.

O, mamă slăvită de Dumnezeu, mama Mea, mamă născătoare de Dumnezeu! Am pus puțin din puterea Mea în porți pentru ca să Mă așez în cartea Mea de azi în ziua aceasta cu sărbătoarea cea pentru tine între sfinți, mamă. Împărăția lui Dumnezeu pe pământ e taină neînțeleasă de om, mamă, iar tu ai fost locașul ei între oameni. Îți slobozește, dar, graiul și așează-te lângă Mine cuvânt ca să dăm glas învățurii cea din vecii, și pe care n-are omul de unde s-o audă, mamă, căci pe pământ e omul cu înțelepciunea lui cea din părinți, prin care el se desparte de Dumnezeu încă de la începutul lui, mamă. Împărăția lui Dumnezeu a căzut din om încă de la începutul omului, căci omul și-a dorit fericire mare după ce Eu l-am zidit, sfat făcut între Tatăl și Mine ca să-l zidim și ca să facem din el împărăție a Noastră, împărăția lui Dumnezeu, mamă.

O, nu este fericire pe pământ dacă omul nu este împărăția lui Dumnezeu pe pământ, mamă. Trebuie să înțeleagă omul de ce nu este fericire pe pământ, mamă. Păcatul nu este fericire, și zadarnic își face omul fericire din păcat, căci pentru păcat s-a smuls omul din Dumnezeu, nu

pentru fericire, mamă. O, putea-va omul să-și trezească în el înțelepciunea lui Dumnezeu ca să priceapă cu ea ce să facă el pe pământ? O, să-l învățăm pe om, mamă. Amin, amin, amin.

– *Să-l învățăm, Doamne învățător, să-l învățăm pe om, că pe pământ e lipsă de înțelepciune, e lipsă de învățătură, Fiule scump al Tatălui și al meu. Tu ești Mieluțul Cel jertfit și Cel jertfitor, căci ești Cuvântul lui Dumnezeu, și mereu Te apleci spre om, mereu, mereu îți storci iubirea ca să-i dai omului învățătură de iubire, și ești Cel ce aștepti și tot aștepti după om, și s-a făcut rană dureroasă în Duhul Tău așteptarea aceasta. Omul nu-și jertfește pentru om nici măcar răbdarea, nici măcar iertarea pentru cel greșit lui când acela i-ar cere lui iertare. O, dacă omul nu este umilit între el și om, îl părăsește pe el harul lui Dumnezeu și se leapădă omul de Dumnezeu și de fața lui Dumnezeu, pe care trebuie s-o poarte peste viața și peste fapta sa. O, iată de ce nu are omul în el împărăția lui Dumnezeu, fața Ta în el, Fiule Doamne! Omul care Te cunoaște își pierde mereu harul pe care i l-ai dat să-l poarte când Te-ai făcut cunoscut lui, căci de la începutul lui i-ai arătat omului lucrarea harului, lucrare care poate prin ascultarea omului, prin iubirea Ta din el, căci iubirea omului îl desparte pe el de Dumnezeu, și iată, omul trebuie învățat iară și iară, căci el a pierdut înțelepciunea, a pierdut învățătura, și Tu vii iarăși pe pământ să-l înveți pe el.*

O, dacă ar urma omul după glasul Tău cel de ieri și cel de azi ce mare fericire ar veni pe pământ, Fiule Doamne! O, cum să-l facem pe om să-l deprindem să fie credincios și să asculte de Dumnezeu pe pământ și să afle apoi taina fericirii, Fiule scump? Iată rana Ta, Mieluț jertfitor pentru om! Plângi și suspini între cer și pământ pe urma omului care nu iubește învățătura Ta. Ai plâns cu Tatăl și cu Duhul Sfânt cinci mii de ani după ce l-ai făcut pe om, și apoi Te-ai așezat în mine și Te-ai născut Prunc pe pământ și apoi ai venit și Te-ai arătat Dumnezeu desăvârșit, lăsându-Te pus pe cruce ca să răstignești pe ea păcatele omului, și apoi ai plâns și iarăși ai plâns încă două mii de ani, și iată, plângi și tot plângi după om, plângi fără mângâiere, și iubirea Te doare, Te doare, Fiule Doamne, și omul nu Te mai mângâie pentru ceea ce Ți-a făcut și-Ți face părăsindu-Te pentru o împărăție care cade odată cu el, odată cu cele care trec. O, nici acum două mii de ani nu Te-au înțeles cei în mijlocul cărora Te-ai slăvit cu slava Tatălui în Tine, căci aceștia toți așteptau împărăția Ta pe pământ, în lume, Doamne. Se sminteau până și ucenicii Tăi, căci și ei așteptau să fii mare pe pământ, iar ei să fie lângă Tine, mari, și așteptau altfel împlinirea proorociilor cele despre Tine, dar ele toate se îplineau tainic, precum Tu ești tainic, căci Tu erai împăratul, dar erai tainic și Te luptai să smulgi păcatul din om, ca să-l faci apoi să descopere în el împărăția lui Dumnezeu, pe care n-o cunosc cei ce iubesc păcatul. Cel ce se face creștin nu trebuie să caute fericirea pe calea aceasta, ci trebuie să caute izbăvirea de păcat, vindecarea de păcat să caute cel ce Te caută, o, Doamne.

O, fii ai oamenilor, căutați împărăția lui Dumnezeu, și toate cele ce vă trebuie vouă se vor adăuga vouă și ei, căci împărăția lui Dumnezeu nu este de pe pământ, dar se apleacă pentru ea cele de pe pământ așa cum s-au aplecat când Dumnezeu S-a făcut Fiul meu și Izbăvitorul oamenilor acum două mii de ani. Neamul creștinesc care este pe pământ trebuie să fie ca o casă de oaspeți pentru cei bolnavi, ca un spital în care ei să fie vindecați, îngrijiți și vindecați de păcatele lor, ca să se facă ei apoi împărăție nouă, împărăția lui Dumnezeu în om, adevărata fericire a lui Dumnezeu, căci dacă Domnul nu este fericit în om nici omul nu este fericit.

O, nu vor oamenii să se facă creștini, nu vor să fie vindecați de păcat, și plânge Dumnezeu în cer și pe pământ, plânge după om, căci omul este bolnav de păcat, bolnav de moarte, căci păcatul este moarte, nu este fericire așa cum îl simte omul. Omul trebuie să caute doctor, căci este bolnav de păcat omul.

O, omule, caută să mergi la vindecare, căci neamul creștinesc de pe pământ dacă el este, trebuie să fie ca un spital la care să se adune cei păcătoși ca să se vindece de păcatele lor și să nu mai facă apoi păcate dacă se vindecă de ele, căci pentru vindecare de păcat trebuie multă învățătură peste om și stăruitoare ea mereu peste om. O, unde se mai găsește pe pământ așa

casă de vindecare de păcat a omului? Fiul meu este Doctorul Care-i așteaptă pe toți păcătoșii să-i vindece de păcat. Acum două mii de ani veneau la El cu miile cei suferinzi cu trupul, și El îi vindeca pe toți cu duhul milei Lui cea pentru om, cu puterea cuvântului Lui, dar dacă sufletul nu este sănătos zadarnică este vindecarea trupului, și aceasta nu înțeleg cei ce caută după El ca să le vindece El suferințele lor cele trupesti.

Iată scaldătoarea, și lângă ea cuvântul Fiului lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii! A venit Fiul meu și S-a făcut cuvânt peste om și Și-a făcut o casă pe pământ, Și-a făcut un popor și l-a pus pe el la lucrarea vindecării omului. Să vină omul să caute leac împotriva păcatului! Să nu mai stea în păcate omul! Să se vindece omul de păcat! Această împărăție este așteptată de toți îngerii și de toate oștirile cerești. Amin.

Iată, lipsește de pe pământ duhul învățurii, de vreme ce toți oamenii trăiesc cu păcatul în ei. Veniți spre glasul Fiului lui Dumnezeu, Care vindecă omul de păcat, o, fii ai oamenilor! O, sunteți bolnavi de păcat, bolnavi de moarte. Veniți să fiți vindecați! Vindecați-vă sufletele, vindecați-vă mințile și inimile, vindecați-vă de păcat, și de la această vindecare va veni în voi și vindecarea trupurilor voastre bolnave! Veniți spre duhul învățurii Fiului meu! Nu vă duceți numai la doctori pământești, căci Fiul meu numai cu cuvântul îi vindeca pe cei suferinzi. Fiți credincioși, nu fiți necredincioși, căci cei necredincioși sunt plini de suferință. Cei ce trăiesc pe pământ în dragostea de Dumnezeu aceia sunt cei mai mari vindecători, cei mai mari doctori pentru cei bolnavi. Ca mama pe fii vă povățuiesc. Veniți la cei ce-L iubesc pe Dumnezeu, veniți să învățați iubirea de Dumnezeu, fericirea cea neștiută de om! Vindecați-vă de duhul lumii sufletele și trăiți apoi în Duhul lui Dumnezeu pe pământ, căci pământul se va face rai, va arde și se va înnoi, și vor rămâne pe el cei ce sunt cu Dumnezeu și cu viața Lui în ei. învățați de la Fiul meu iubirea, nu învățați de la voi, nu învățați de la lume, nu învățați de la om! Nașteți-vă din Dumnezeu, căci din părinți ați luat trupul cel născut din păcat! Luați-vă trupul, luați-vă crucea și urmați-L pe Domnul! Iertați oricui vă greșește vouă, ca să aveți harul de la Dumnezeu peste voi! Cei ce nu iartă, pierd harul lui Dumnezeu, pierd ajutorul lui Dumnezeu, căci cine se leapădă de fratele său, se leapădă de Dumnezeu, și n-are cine să-i spună omului tainele vieții, tainele harului vieții în om. Cei ce sunt ai lui Dumnezeu și de la Dumnezeu peste oameni ca să-i călăuzească nu au aceia mărire ca pe pământ între oameni, căci aceia ca și Fiul meu sunt taină între oameni și sunt împlinirea cea tainică a lucrărilor lui Dumnezeu, așa cum și cu mine a lucrat Domnul, Cel ce S-a născut din mine după ce El m-a pregătit să-I fiu cale spre oameni, și I-am fost, fiindcă m-am supus, iar îngerii m-au numit cea plină de har. Căutați să aveți har, dar să învățați această lucrare, să învățați de la Dumnezeu, că la El este învățătura cea pentru voi, și iată cum grăiește El oamenilor. O, învățați și de la mine lucrarea harului, căci pe mine m-a umplut Domnul de har prin duhul supunerii sfinte. Apropiați-vă de duhul învățurii cea de sus, căci împărăția lui Dumnezeu cu omul este de sus, nu este de jos. Căutați lucrarea dragostei lui Dumnezeu. Creșteți prin ea și înmulțiți-vă dragostea și înmulțiți-vă numărul ca fii ai dragostei de Dumnezeu, și veți fi cei vii și veți fi pe pământ fiii lui Dumnezeu, căci iubirea pe care v-o dă El este aceea care vă numește fii ai Săi, fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Amin.

O, Fiule Doamne, am slobozit peste oameni glasul iubirii ca să aibă ei învățatură și ca s-o caute pe ea la izvorul ei, că Tu ai pe pământ acest izvor. Cei ce vin să ia, să nu caute spre cei ce împart la izvor învățătura Ta, ci să caute spre Tine, căci Tu ești învățătorul și Tu ești Cel ce Te împarți spre viața oamenilor. O, mângâie-Te cu cei ce au pentru Tine mângâiere, căci oamenii se mângâie unii pe alții și nu știu să ia de la Tine pentru ei, dar pot veni să învețe de la Tine dacă iubesc ei duhul învățurii, și iată, pot lua din el, căci Tu Te dai până la margini cu învățătura Ta, numai să se aplece omul să ia, Fiule scump. Amin.

Iar tu, popor adunat lângă lucrarea cuvântului lui Dumnezeu, învață jertfa dragostei cea pentru Dumnezeu și mereu învaț-o, căci cel ce învață este cel ce lucrează mereu lucrarea lui Dumnezeu pe pământ. Caută să stai în lumină cu viața ta, cu inima ta, cu lucrarea ta, căci cele

ascunse ale omului sunt întuneric pentru el și pentru Dumnezeu și pentru oameni, dar tu lucrează lucrarea luminii, căci Domnul te-a așezat pe pământ vindecător al omului ca să-l vindeci pe om de păcat și să-l dai pe el lui Dumnezeu împărăție, și ca să afle omul taina fericirii, viața cea fără de griji, și fericiți cei plini de har, care înțeleg pentru ei tainele lui Dumnezeu prin credința lor cea de la Dumnezeu pusă în ei și care este darul celor chemați, aleși și credincioși Lui, darul lui Dumnezeu în om, fiilor. Amin, amin, amin.

– O, mamă învățătoare peste om ca și Fiul tău! Aceasta este mărirea Mea pe pământ: omul îndumnezeit, care poartă în el lucrarea tainelor lui Dumnezeu, mamă. Tot ce am proorocit Eu prin acest cuvânt, timp de cincizeci de ani grăit, se împlinește împlinind în om împărăția Mea, care împărățește peste cei ce se fac împărăția Mea. Amin. Cei ce n-au înțeles pentru ce am venit Eu cu această lucrare pe pământ acum ca să-l îndumnezeiesc pe om, aceia vin și se uită și stau nelucrători și apoi se duc spre îndoială și spre necredință, căci cine caută pe pământ împărăția lui Dumnezeu și împlinirea cuvântului Meu ca pe pământ, aceia nu s-au uitat bine în Scripturi și în împlinirile lor cele tainice pe pământ, căci Eu n-am venit pe pământ pentru lume, ci am venit pentru cei ce ies din lume ca să stea lângă Mine și cu împărăția Mea în ei, și cu care Eu voi birui peste cei necredincioși de pe pământ. Amin.

Cei ce se uită la împărăția lumii aceia nu iubesc împărăția lui Dumnezeu. Cei ce trăiesc ca pe pământ și cu cele de pe pământ se hrănesc, aceia nu știu să trăiască întru Mine, și de aceea trăiesc ei ca pe pământ și pentru cele de pe pământ. Cei ce cad din har după ce vin și gustă din el, aceia nu au credințioșia pentru drumul Meu cel greu, pentru calea Mea cea cu urcuș pentru coborârea Mea la om ca să vin după el și ca să-l ajut cumva să se întoarcă de la moarte la viață și la trăirea cea care mângâie Duhul lui Dumnezeu pe pământ.

Duhul Meu plânge, plânge și iar plânge, și mângâiere n-am. Mângâiați-Mă cei ce știți durerea Mea, mângâiați durerea Duhului Meu. Eu sunt plin de durere fără de mângâiere și merg din greu cu lucrarea Mea de izbăvire a omului și vreau să-l vindec de păcat pe om. Am venit pe pământ cuvânt ca să-l ajut pe om de la păcat la sfințenie. O, cum să fac să pot lucra atât cât am lucrul dat de la Tatăl să-l lucrez?

O, poporul Meu de azi, lucrează-I lui Dumnezeu, tată, căci voia lui Dumnezeu este sfințirea ta și apoi lucrarea ei, căci ea are de la Dumnezeu lucrare mare, lucrarea sfinților lui Dumnezeu, lucrare peste oameni, tată. O, poporul Meu, e mama Mea Fecioara ajutoare pentru tine și pentru om. Ajută-Mă și tu și ajută-o și pe ea și ajută-i și pe sfinți să ajungă la tine și la oameni, căci tu ești casa în care Eu stau ca să vină omul la doctor și să se vindece el de păcat, și sunt vindecătorul celui ce bate ca să-i deschid și ca să-l vindec. Cel ce vine la Mine, după vindecare de păcat să vină și nu după altceva să vină, și să vină la Mine, nu la tine să vină cel ce vine să se vindece.

Să vină omul la Dumnezeu, poporul Meu, și la masa Mea cea plină de bunătăți, cea plină de leacuri, și apoi să se facă el împărăție a lui Dumnezeu. Amin. Să iubească omul suferința nu fericirea, căci omul este păcătos și trebuie să se curețe de toate cele de la păcate și care-l despart pe el de Dumnezeu înăuntru și în afara lui. Amin.

Iar tu, poporul Meu, mângâie-L pe Dumnezeu în rana Sa cu viața ta. Ia-Mă în tine și Mă ține cald între Mine și tine, între tine și fratele tău. Ține-Mă cald ca să-ți țin de cald și ca să-Mi ții de cald și ca să fim calzi unii pentru alții, tată, căci duhul mângâierii voiesc să-ți dau și să-Mi dai, poporul Meu. Amin, amin, amin.

08/21-09-2008